

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 1142

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 18 decembrie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
D E C R E T E	
1.684. — Decret privind conferirea Ordinului <i>Meritul pentru Promovarea Drepturilor Omului și Angajament Social</i> în grad de <i>Cavaler</i>	2
D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E	
Decizia nr. 428 din 11 iulie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative.....	2–5
O R D O N A N Ț E A L E G U V E R N U L U I R O M Ț A N I E I	
118. — Ordonanță de urgență pentru completarea Legii nr. 86/2006 privind Codul vamal al României	6–9
119. — Ordonanță de urgență privind reglementarea standardelor pentru instrumentele financiare ecologice dedicate sprijinirii măsurilor de îmbunătățire a eficienței energetice în industrie, precum și pentru modificarea Legii nr. 121/2014 privind eficiența energetică	10–12
A C T E A L E O R G A N E L O R D E S P E C I A L I T A T E A L E A D M I N I S T R A Ț I E I P U B L I C E C E N T R A L E	
3.147. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea Procedurii de emiteră a autorizației de gospodărire a apelor	13
5.380. — Ordin al ministrului finanțelor pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea contabilității instituțiilor publice, Planul de conturi pentru instituțiile publice și instrucțiunile de aplicare a acestuia, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.917/2005	14–16

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului *Meritul pentru Promovarea Drepturilor Omului și Angajament Social* în grad de *Cavaler*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (3), ale art. 7 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 107/2020 privind instituirea Ordinului *Meritul pentru Promovarea Drepturilor Omului și Angajament Social*,

în semn de înaltă apreciere pentru puternicul angajament civic, solidaritatea manifestată, contribuția deosebită adusă la întărirea capacității și rezilienței societății civile și la accelerarea digitalizării în sectorul public, precum și impactul semnificativ al sprijinului acordat în gestionarea crizelor umanitare care au afectat România în ultimii ani,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Meritul pentru Promovarea Drepturilor Omului și Angajament Social* în grad de *Cavaler* Asociației Code for Romania.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

București, 18 decembrie 2023.
Nr. 1.684.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A N r. 428 din 11 iulie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative

Marian Enache	— președinte	
Mihaela Ciochină	— judecător	
Cristian Deliorga	— judecător	
Laura-Iuliana Scântei	— judecător	
Gheorghe Stan	— judecător	
Livia Doina Stanciu	— judecător	
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător	
Varga Attila	— judecător	
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent	

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, excepție ridicată de Sindicatul

„Sanitas” din Institutul de Expertiză și Recuperare a Capacității de Muncă, în numele și pentru membrii săi Corina Agârbiceanu și alții, în Dosarul nr. 27.831/3/2019 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.569D/2020.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, domnul avocat Florin-Gabriel-Alexandru Gornea, din cadrul Baroului București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește partea Institutul de Expertiză și Recuperare a Capacității de Muncă. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate formulate în raport cu dispozițiile art. 1 alin. (5), ale art. 16 alin. (1), ale art. 41 alin. (1) și ale art. 53 din Constituție. Susține, în esență, că dispozițiile legale criticate dispun amânarea aplicării art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010

privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, care se referă la sporul pentru condiții de muncă. Însă pentru salariații din sectorul „Învățământ” se instituie, prin art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, o excepție de la regula stabilită prin art. 3 alin. (1) din același act normativ și li se creează astfel o situație preferențială în raport cu salariații din sectorul „Sănătate”. Nu se poate susține că acești salariați se află în situații diferite, intenția legiuitorului fiind să stabilească același tratament juridic pentru toate categoriile de personal plătit din fondurile publice, din moment ce art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010 se referă la toți salariații plătiți din fonduri publice. Aplicarea acestui articol a fost prorogată succesiv, dar de fiecare dată prorogarea s-a referit la toți salariații plătiți din fonduri publice. Însă, prin ultima prorogare, instituită prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, se creează o discriminare pentru salariații din sectorul „Sănătate”, care ar fi beneficiat de aplicarea regulii stabilite de art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010 începând cu 1 ianuarie 2018, spre deosebire de cei din „Învățământ”, care au beneficiat de aplicarea regulii încă de la 1 martie 2017. Nu există nicio rațiune pentru a face o asemenea diferențiere. Chiar dacă *de plano* deosebirea de tratament juridic între diferitele categorii de personal nu are semnificația încălcării art. 16 din Constituție, în speță a avut loc o asemenea încălcare. Nu ne aflăm în situația de diferențiere a sporurilor între diferite categorii de personal, deoarece regula este aceeași, ci doar începutul aplicării acesteia diferă în timp, creându-se astfel un decalaj care nu este justificat prin prisma dispozițiilor constituționale. Depune note scrise.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că nu se susține critica formulată în raport cu art. 16 din Constituție, întrucât nu poate fi vorba despre discriminare, atât timp cât categoriile de personal supuse comparației sunt diferite. Consideră ca fiind inadmisibilă critica formulată în raport cu art. 41 alin. (1) din Constituție, deoarece sporurile reprezintă un drept salarial suplimentar, nu unul fundamental, care să se bucure de protecție constituțională. Totodată, critica formulată în raport cu art. 44 din Constituție este, în opinia sa, nefondată, deoarece cuantumul salariului nu face obiectul unui „bun”, câtă vreme nu ajunge exigibil.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 16 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 27.831/3/2019, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul „Sanitas” din Institutul de Expertiză și Recuperare a Capacității de Muncă, în numele și pentru membrii săi Corina Agârbiceanu și alții, într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de obligare la plata către membrii de sindicat a sporului lunar de 15% pentru condiții de muncă deosebite din salariul de bază lunar pentru anul 2017.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că prin dispozițiile legale criticate s-a creat o situație preferențială și discreționară pentru categoria de salariați din familia ocupațională de funcții bugetare „Învățământ” față de salariații din familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și Asistență socială”, cu privire la plata lunară a sporului de 15% pentru condiții de muncă deosebite, respectiv plata acestuia începând cu luna martie 2017 pentru salariații din învățământ și începând cu luna ianuarie 2018 pentru salariații din sănătate. Această discriminare nu are la bază criterii obiective și rezonabile, întrucât ambele categorii de salariați se află în situații comparabile, ceea ce le conferă dreptul la valorificarea sporurilor. Fundamentul sau baza factuală ce stă la originea

discriminării constă în condițiile efective de lucru în care au prestat activitatea ambele categorii de salariați, expunându-se la condiții grele de muncă și/sau suprasolicitării neuropsihice.

7. Mai mult decât atât, dispozițiile criticate duc la crearea unui prejudiciu salariaților din sistemul de sănătate prin pierderea/restrângerea/diminuarea (intervenția prescripției) dreptului de a solicita sumele de bani cuvenite, sume rezultate din sporul de 15% pentru anul 2017, față de salariații din învățământ, care beneficiază de acest drept și pentru anul 2017, conform dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017.

8. În susținerea criticilor de neconstituționalitate este invocată jurisprudența Curții Constituționale, prin care s-a reținut că dreptul la salariu se bucură, în egală măsură, de protecția acordată dreptului la muncă, fiind o componentă a acestuia, dar și de protecția acordată dreptului de proprietate, întrucât reprezintă un „bun”, în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

9. De asemenea, este invocată Decizia Curții Constituționale nr. 872 din 25 iunie 2010, prin prisma condițiilor de restrângere a exercițiului unor drepturi sau libertăți, și se arată că, în prezenta cauză, o singură cerință este îndeplinită, și anume aceea că restrângerea (limitarea dreptului) este prevăzută de lege, în timp ce celelalte condiții nu sunt îndeplinite: legea, în forma adoptată, nu indică nicio situație care să impună restrângerea exercițiului dreptului, această măsură nefiind circumscrisă motivelor expres prevăzute de textul constituțional, iar restrângerea este aplicată discriminatoriu, în condițiile în care celelalte categorii de personal salarizat din fonduri publice au beneficiat, ca efect al aplicării aceleiași legi, de creșteri salariale (personalul medical).

10. Aplicarea normelor a căror constituționalitate se contestă aduce atingere însuși dreptului la salariu, constituind o afectare substanțială a drepturilor legitime ale membrilor de sindicat și a așteptărilor legitime pe care tot legiuitorul le-a creat prin recunoașterea unui nivel al salariului mai mare.

11. Revenirea legiuitorului asupra măsurii pe care tot el a instituit-o, dar în sens invers, nejustificată de niciun motiv obiectiv (în condițiile în care România a înregistrat cea mai mare creștere economică dintre țările membre ale Uniunii Europene și una dintre cele mai mari creșteri economice din lume raportate în același an), impietează asupra dreptului membrilor de sindicat la un nivel de trai decent, nivel care s-a raportat la cuantumul veniturilor salariale obținute până la data de 31 decembrie 2017. Se precizează că și dreptul la un nivel de trai decent a fost expres calificat de Curtea Constituțională ca drept fundamental, sens în care este invocată Decizia Curții Constituționale nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008. Afectarea drepturilor fundamentale nu se poate face, deci, nici chiar prin lege, decât în condițiile stabilite de art. 53 din Constituție.

12. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și reține că nu există o discriminare între reclamanții-autori ai excepției și celelalte categorii socioprofesionale care au în plată deja sporul solicitat, prevăzut de art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, deoarece cele două categorii de personal bugetar (din sistemul de învățământ și din sistemul de sănătate) nu se află în situații juridice similare. De asemenea, instanța apreciază că în cauza *pendinte* nu este incidentă Decizia Curții Constituționale nr. 872 din 25 iunie 2010, având în vedere că aceasta viza diminuarea cuantumulului pensiei aflate în plată, nu și posibilitatea obținerii în viitor a unui spor, ca o componentă a dreptului salarial, cum este cazul solicitărilor din prezenta cauză.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocatului autorului excepției, notele scrise depuse de autorul excepției, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2017, care au următorul cuprins: *„Prevederile art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările și completările ulterioare, se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2018.”*

17. Dispozițiile art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, la care textul de lege criticat face trimitere, au următorul cuprins: *„Locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzută în anexele nr. I—VIII, precum și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc prin regulament elaborat de către fiecare dintre ministerele coordonatoare ale celor 6 domenii de activitate bugetară - administrație, sănătate, învățământ, justiție, cultură, diplomație, de către instituțiile de apărare, ordine publică și siguranță națională, precum și de către autoritățile publice centrale autonome, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea fiecăruia dintre ministerele coordonatoare, fiecăreia dintre instituțiile de apărare, ordine publică și siguranță națională sau autoritățile publice centrale autonome, cu avizul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale și al Ministerului Finanțelor Publice și cu consultarea federațiilor sindicale reprezentative din domeniul de activitate.”*

18. Curtea observă că dispozițiile Legii-cadru nr. 284/2010 au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Însă, având în vedere cele reținute prin Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, precum și faptul că dispozițiile art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 sunt incidente în cauza în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, urmează a se exercita controlul de constituționalitate asupra acestor dispoziții legale.

19. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 dispun amânarea, până la 1 ianuarie

2018, a aplicării dispozițiilor art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010, care stabilesc că locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzută în anexele nr. I—VIII la aceeași lege-cadru, precum și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc prin regulament.

21. Curtea observă că soluția legislativă reglementată prin prevederile ce formează obiectul excepției în prezenta cauză a mai fost supusă controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici asemănătoare, cu prilejul soluționării excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, dispoziții legale care au conținut similar celor criticate în prezenta cauză (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 541 din 13 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 23 noiembrie 2017, ale cărei soluție și considerente își păstrează în mod corespunzător valabilitatea și în prezenta cauză).

22. Cu acel prilej, Curtea a reiterat jurisprudența sa, prin care a statuat că sporurile, premiile și alte stimulente reprezintă drepturi salariale suplimentare, nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție. Legiuitorul este în drept să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula (a se vedea, spre exemplu, și Decizia nr. 1.601 din 9 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 91 din 4 februarie 2011, și Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012).

23. Totodată, Curtea a reținut că textul de lege criticat nu instituie discriminări în cadrul aceleiași categorii de personal.

24. Plecând de la aceste considerente, referitor la critica de neconstituționalitate vizând instituirea unei discriminări între personalul din domeniul de activitate „Sănătate” față de personalul din domeniul de activitate „Învățământ”, Curtea reține că prevederile art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi a cetățenilor, în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic cu privire la aplicarea unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, ci și necesitatea lui. Totodată, este dreptul exclusiv al legiuitorului să facă diferențierea corespunzătoare la stabilirea drepturilor salariale. Atribuțiile, competențele, sarcinile specifice, responsabilitățile și importanța activității desfășurate sunt diferite și, prin urmare, stabilirea unui tratament juridic diferențiat este justificată obiectiv.

25. De asemenea, situațiile de pretinsă discriminare invocate de autorul excepției nu izvorăsc din conținutul normativ al dispozițiilor art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, care sunt aplicabile în mod egal și unitar tuturor destinatarilor normelor, respectiv tuturor categoriilor de personal plătit din fonduri publice, excepțiile fiind prevăzute în conținutul altei dispoziții legale, și anume art. 3 alin. (2) din același act normativ cu privire la categoriile de personal din sectorul „Învățământ”. Stabilirea unor asemenea reguli se înscrie în marja de apreciere a legiuitorului, care, în considerarea situațiilor juridice distincte, poate institui un tratament juridic diferit, fără ca prin aceasta să fie încălcat principiul egalității în drepturi, reglementat de art. 16 din Constituție.

26. În ceea ce privește critica privind încălcarea dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, deoarece Legea fundamentală prevede, în art. 41

alin. (2), „*instituirea unui salariu minim brut pe țară*”, fără să dispună cu privire la drepturile salariale suplimentare. Curtea precizează, de asemenea, că nu există o obligație constituțională a legiuitorului de a reglementa acordarea anumitor sporuri. Totodată, dispozițiile de lege criticate nu prevăd că nu se acordă sporul pentru condiții de muncă, ci dispun prorogarea termenului de aplicare a prevederilor art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010 referitoare la stabilirea prin regulament a locurilor de muncă, categoriilor de personal, mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexele nr. I—VIII la aceeași lege-cadru, precum și a condițiilor de acordare a acestuia.

27. Referitor la invocarea unor aspecte din jurisprudența Curții Constituționale privind restrângerea exercițiului dreptului fundamental la salariu (spre exemplu, Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010), Curtea reține că acestea vizează ipoteze juridice distincte de cea avută în vedere prin dispozițiile legale criticate, motiv pentru care nu au relevanță pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

28. Raportat la critica de neconstituționalitate cu privire la încălcarea normelor constituționale și convenționale privind proprietatea privată, formulată din perspectiva unei restrângeri a drepturilor salariale, considerate un „bun”, Curtea, în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, a subliniat distincția dintre dreptul persoanei de a continua să primească în viitor un salariu într-un anumit quantum și dreptul de a primi efectiv salariul convenit pentru perioada în care munca a fost prestată (a se vedea Hotărârea din 19 aprilie 2007, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei*, paragraful 94).

29. În aceste condiții, Curtea reține că dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate, referitoare la amânarea aplicării regulii legale privind stabilirea prin regulament a locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexele nr. I—VIII la Legea-cadru nr. 284/2010, precum și a condițiilor de acordare a acestuia nu afectează drepturile salariale dobândite pentru perioada anterioară intrării lor în vigoare. Ca urmare, prevederile legale criticate nu stabilesc o ingerință de tipul privării de proprietate.

30. Cât privește drepturile salariale care urmează să fie plătite în viitor, Curtea reține că este dreptul autorității legiuitoare

să elaboreze măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În această privință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că statul este cel în măsură să stabilească ce sume trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de sume prin modificări legislative corespunzătoare (a se vedea, de exemplu, Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23).

31. De altfel, printr-o jurisprudență constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în acest domeniu (spre exemplu, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz și alții împotriva Spaniei*, paragraful 57).

32. Totodată, examinând dispozițiile legale criticate, raportate la art. 1 alin. (5) din Constituție, prin prisma exigențelor referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Curtea constată că normele constituționale nu sunt încălcate. Soluția legislativă criticată este normată clar și cu precizie, în contextul în care, astfel cum rezultă din preambulul său, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 a fost adoptată având în vedere „obligația Guvernului de a conduce politica fiscal-bugetară într-un mod care să asigure predictibilitatea acesteia pe termen mediu, în scopul menținerii stabilității macroeconomice, instituită prin Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată, pe baza căreia să fie fundamentat proiectul bugetului de stat și al bugetelor de asigurări sociale pe anul 2017” și ținând cont de faptul că „în lipsa unei reglementări privind salarizarea personalului din sectorul bugetar pentru anul 2017, începând cu 1 martie 2017, s-ar aplica în integralitate prevederile Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, ceea ce ar genera inclusiv reduceri ale salariilor pentru unele categorii de personal”.

33. De asemenea, Curtea constată că dispozițiile art. 53 din Constituție nu sunt incidente în cauză, deoarece norma constituțională invocată vizează restrângerea exercițiului unor drepturi care au o consacrare constituțională, iar nu a unor drepturi de sorginte legală, cum sunt, spre exemplu, sporurile.

34. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul „Sanitas” din Institutul de Expertiză și Recuperare a Capacității de Muncă, în numele și pentru membrii săi Corina Agârbiceanu și alții, în Dosarul nr. 27.831/3/2019 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 iulie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru completarea Legii nr. 86/2006 privind Codul vamal al României

Având în vedere necesitatea prevenirii pronunțării de către instanțele de judecată din România a unor soluții neconforme cu legislația vamală unională, în ceea ce privește suspendarea executării actului administrativ fiscal care are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe cu consecința pierderii de sume la bugetul României și acumulării de sume de plată în sarcina acesteia către bugetul Uniunii Europene,

ținând cont de dispozițiile art. 2 alin. (2) din Regulamentul (UE, Euratom) 2021/768 al Consiliului din 30 aprilie 2021 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a sistemului de resurse proprii ale Uniunii Europene și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 608/2014 și ale art. 13 alin. (1) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014 al Consiliului din 26 mai 2014 privind metodele și procedura de punere la dispoziție a resurselor proprii tradiționale și a resurselor proprii bazate pe TVA și pe VNB și privind măsurile pentru a răspunde necesităților trezoreriei (reformare), potrivit cărora statele membre ale Uniunii Europene iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că sumele reprezentând resurse proprii tradiționale sunt puse la dispoziția Comisiei Europene în condițiile prevăzute în regulamentele unionale,

deoarece Comisia Europeană a solicitat informații și clarificări statului român prin intermediul Dosarului (EU) Pilot (2020) 9670 ca urmare a constatării neconformității prevederilor legale din legislația națională privind soluționarea cererilor de suspendare a executării deciziilor vamale care au ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe — acte administrative fiscale — decizii pentru regularizarea situației,

deoarece Comisia Europeană a constatat că suspendarea executării acestor acte administrative fiscale se acordă potrivit legislației naționale cu depunerea în contul instanței de judecată a unei cauțiuni al cărei quantum legal este de maximum 10% din suma contestată și a identificat cazuri în care, ca urmare a unor acte administrative fiscale întocmite de autoritatea vamală, debitorii au obținut în instanță suspendarea executării acestora, iar în cele din urmă, deși autoritatea vamală a beneficiat de hotărâri judecătorești favorabile pe fond, sumele care au făcut obiectul cererilor de suspendare nu au mai putut fi încasate, de exemplu, resurse financiare insuficiente, insolvență, faliment etc., fiind declarate de autoritatea vamală nerecuperabile la Comisia Europeană,

ținând cont că, în situația descrisă, dacă s-ar fi constituit o garanție la autoritatea vamală în quantum de 100% potrivit Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, cu modificările și completările ulterioare, chiar dacă ar fi intervenit falimentul, insolvența etc. după pronunțarea hotărârii definitive pe fond, garanția constituită s-ar fi încasat de către autoritatea vamală și astfel s-ar fi evitat pierderile de resurse financiare atât la bugetul României, cât și la bugetul Uniunii Europene.

Ținând cont că obligația statelor membre de a stabili și a pune la dispoziție resursele proprii tradiționale derivă din dispozițiile art. 2 și 9 din Decizia (UE, EURATOM) 2020/2.053 a Consiliului din 14 decembrie 2020 privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene și de abrogare a Deciziei 2014/335/UE, Euratom și ale art. 4 alin. (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană,

întrucât Comisia Europeană învederează României că regulamentele UE în general, precum și Regulamentul (UE) nr. 952/2013, cu modificările și completările ulterioare, sunt obligatorii și sunt direct aplicabile în toate statele membre în conformitate cu art. 288 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene — TFUE,

luând în considerare faptul că la acest moment în România suspendarea executării actului administrativ fiscal emis de autoritatea vamală care are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe se acordă de instanța de judecată potrivit art. 14 și/sau 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile art. 278 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere că aceste reglementări naționale nu conferă cadrul legal pentru acordarea suspendării executării actului administrativ fiscal care are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe doar cu constituirea unei garanții obligatorii la un quantum al cărui nivel să fie egal cu quantumul exact al taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și al altor taxe, așa cum este prevăzut la art. 90 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, cu modificările și completările ulterioare,

deoarece în prezent nu sunt respectate reglementările vamale unionale referitoare la garantarea în quantum de 100% a datoriei vamale atunci când se analizează de instanța de judecată o cerere de suspendare a unui act administrativ fiscal care are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe, iar serviciile Comisiei Europene consideră că nerecuperarea taxelor la import sau la export din această cauză este responsabilitatea financiară a României,

având în vedere că suspendarea executării actului administrativ fiscal care are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe ar trebui să fie posibilă doar cu constituirea unei garanții obligatorii la un quantum al cărui nivel este egal cu quantumul exact al taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și al altor taxe, și nu cu depunerea unei cauțiuni al cărei quantum legal este de maximum 10% din suma contestată, așa cum este în prezent,

luând în considerare că lipsa reglementării referitoare la obligativitatea debitorului de a constitui o garanție conform art. 90 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, cu modificările și completările ulterioare, atunci când solicită suspendarea executării actului administrativ fiscal care are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe, creează consecințe grave, care nu pot fi înlăturate, respectiv imposibilitatea recuperării sumelor ce reprezintă resurse proprii tradiționale, după pronunțarea hotărârilor judecătorești definitive și, implicit, suportarea de către statul român a principalului și a dobânzilor aferente,

ținând cont că, deși reglementările Uniunii Europene sunt obligatorii și de directă aplicare în dreptul intern, este nevoie de crearea unui cadru legal de aplicare prin completarea corespunzătoare a legislației naționale incidente, respectiv prin crearea unui cadru derogatoriu expres, dacă este cazul. În caz contrar, instanțele de judecată sunt tentate să aplice cadrul legislativ general în materie, în speță art. 14 și/sau 15 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu art. 278 alin. (2) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere necesitatea creării unui mecanism derogatoriu de la art. 14 și/sau 15 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și de la art. 278 alin. (2) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, prin care cererea de suspendare a executării actului administrativ fiscal care are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe să poată fi analizată și soluționată doar potrivit art. 45 și 90 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere necesitatea instituirii unor prevederi tranzitorii pentru soluționarea cererilor de suspendare a executării actelor administrative fiscale care au ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe aflate în curs de soluționare pe rolul instanțelor de judecată,

ținând cont de necesitatea completării prevederilor Legii nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, raportat la legislația vamală unională menționată, cu incidență asupra resurselor proprii tradiționale colectate de România și datorate la bugetul Uniunii Europene, precum și de importanța eficientizării modului de implementare a anumitor atribuții ce revin autorității vamale,

ținând cont de faptul că neadoptarea unor măsuri urgente, cu caracter excepțional, contribuie la creșterea pierderilor financiare ale României și ale Uniunii Europene prin continuarea soluționării de către instanțele de judecată a cererilor de suspendare a executării actelor administrative fiscale care au ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe fără aplicarea directă de către acestea a art. 90 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere că, în conformitate cu dispozițiile art. 148 alin. (4) din Constituția României, republicată, autoritățile statului român s-au angajat să garanteze ducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din tratatele constitutive ale Uniunii Europene, din reglementările unionale cu caracter obligatoriu și din actul de aderare, este necesar să se modifice și să se completeze dispozițiile Legii nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare.

Luând în considerare alin. (1) lit. (a) al art. 3 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, potrivit căruia „Competența Uniunii este exclusivă în următoarele domenii: (a) uniunea vamală; [...]”,

având în vedere că demersul de completare a Legii nr. 86/2006, cu modificările și completările ulterioare, se înscrie în sensul celor convenite cu serviciile Comisiei Europene în cadrul mecanismului de cooperare EU Pilot, respectiv ca autoritățile române să stabilească cât mai repede posibil cadrul legal național de aplicare pentru prevederile art. 45, 90 și 92 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere că, în acest context, autoritățile române au transmis serviciilor Comisiei Europene cu Adresa nr. 14.853 din 3 aprilie 2023 un calendar de conformare care se încheie la data de 20 decembrie 2023 și că există riscul iminent ca, după această dată, să fie declanșată procedura de infringement,

ținând cont că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, statuată prin deciziile nr. 15 din 25 ianuarie 2000, nr. 802 din 19 mai 2009, nr. 1.599 din 9 decembrie 2010 și nr. 60 din 12 februarie 2020, actele obligatorii ale Uniunii Europene pot fi transpuse prin ordonanță de urgență numai în condiții restrictive, respectiv iminența declanșării procedurii de infringement în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, și că în situația prezentată sunt întrunite asemenea condiții,

având în vedere că în considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 60 din 12 februarie 2020, paragraful 59, se menționează că „Curtea a admis utilizarea ordonanței de urgență a Guvernului ca instrument de legiferare pentru situații concrete, stabilind, în considerarea obligațiilor impuse statului român de art. 148 alin. (4) din Constituție, că «Guvernul este abilitat din punct de vedere constituțional ca, prin mijloacele pe care le are la îndemână, să garanteze îndeplinirea obligațiilor României față de Uniunea Europeană. Astfel, folosirea ordonanțelor de urgență pentru punerea de acord a legislației naționale cu cea comunitară în situația în care era iminentă declanșarea procedurii de infringement în fața Curții de Justiție este pe deplin constituțională»,

având în vedere că tot în Decizia nr. 60 din 12 februarie 2020, paragraful 60, Curtea precizează „Considerentele mai sus relevate, desprinse din jurisprudența Curții, exprimă, cu alte cuvinte, ideea potrivit căreia urgența reglementării apare atunci când o situație extraordinară — care se abate semnificativ de la obișnuit, este preexistentă urgenței, este cuantificabilă și obiectivă — determină, prin aceste caracteristici, necesitatea reglementării imediate, fără întârziere, a unor măsuri prompte și adecvate, în lipsa cărora ar exista riscul iminent al producerii unor consecințe negative de natură să afecteze un anumit interes public sau chiar drept fundamental. Totodată, mecanismul comun de legiferare specific Parlamentului, chiar și în procedură de urgență, nu este în măsură să răspundă cu celeritate necesității de a se interveni de îndată, astfel că reglementarea de către Guvern, prin procedura ordonanței de urgență, este singura soluție pentru evitarea unor grave consecințe.”,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — După capitolul II al titlului I din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 19 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou capitol, capitolul II¹ „Dispoziții privind suspendarea executării actului administrativ fiscal care are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe”, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL II

Dispoziții privind suspendarea executării actului administrativ fiscal care are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe

„Art. 301. — (1) Prin derogare de la dispozițiile art. 14 și 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările

și completările ulterioare, și de la dispozițiile art. 278 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, cererea de suspendare a executării actului administrativ care are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe se soluționează de către direcția regională vamală în a cărei rază de competență teritorială se află sediul sau, după caz, domiciliul debitorului, cu respectarea dispozițiilor art. 45 și 90 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu aduc atingere dreptului contestatarului de a exercita, împotriva actului administrativ care are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe, calea de atac

prealabilă prevăzută la art. 44 alin. (2) lit. a) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 268 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Decizia emisă ca urmare a exercitării căii de atac prealabile poate fi atacată de către contestatar la instanța judecătorească competentă, conform prevederilor art. 44 alin. (2) lit. b) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Instanța soluționează cererea cu respectarea dispozițiilor alin. (1).

(4) Obiectul cererii prevăzute la alin. (1) îl constituie suspendarea executării actului administrativ fiscal care are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe, emis de autoritatea vamală.

(5) Suspendarea executării actului administrativ fiscal are ca efect încetarea oricărei forme de executare, până la expirarea duratei suspendării.

Art. 30². — (1) Suspendarea executării actului administrativ fiscal se solicită în termen de 5 zile de la data comunicării acestuia, sub sancțiunea decăderii.

(2) Cererea de suspendare a executării actului administrativ fiscal care are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe se transmite la direcția regională vamală în a cărei arie de competență își are domiciliul/sediul solicitantului.

Art. 30³. — (1) Cererea de suspendare se soluționează de către comisia de soluționare constituită la nivelul direcției regionale vamale în a cărei arie de competență își are domiciliul/sediul solicitantului, în termen de 5 zile de la data depunerii acesteia.

(2) Componenta și atribuțiile comisiei de soluționare constituite la nivelul direcției regionale vamale se stabilesc prin ordin al președintelui Autorității Vamale Române.

Art. 30⁴. — (1) Cererea de suspendare a executării actului administrativ fiscal care are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe se formulează în scris și cuprinde:

- a) datele de identificare a solicitantului;
- b) obiectul cererii;
- c) motivele de fapt și de drept;
- d) dovezile pe care se întemeiază;
- e) semnătura solicitantului sau a împuternicitului acestuia.

(2) La cerere se anexează următoarele înscrisuri:

a) înscrisuri care atestă că solicitantul se află în dificultate generată de lipsa temporară de disponibilități bănești și are capacitate financiară de plată pe perioada de suspendare. Aceste situații se determină de către comisia de soluționare pe baza programului de restructurare sau de redresare financiară ori a altor informații și/sau documente relevante, prezentate de solicitant sau deținute de organul fiscal în a cărui arie de competență își are domiciliul/sediul solicitantului;

b) dovada constituirii garanției la un nivel egal cu cuantumul exact al taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și al altor taxe;

c) dovada exercitării căii de atac prealabile, potrivit art. 44 alin. (2) lit. a) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, cu modificările și completările ulterioare, și art. 268 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare;

d) dovada calității de împuternicit al solicitantului, persoană fizică sau juridică, potrivit art. 18 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare;

e) cazierul judiciar al solicitantului și împuternicitului acestuia;

f) cazierul judiciar al administratorului solicitantului.

(3) Pentru emiterea deciziei privind suspendarea, comisia de soluționare verifică dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) solicitantul nu înregistrează debite față de autoritatea vamală;

b) solicitantul nu înregistrează obligații fiscale restante administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, potrivit Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, și nici alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central în vederea recuperării;

c) solicitantul nu are înscrise în cazierul fiscal informații, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările și completările ulterioare;

d) solicitantul nu este în stare de insolvență, în procedură de reorganizare, lichidare judiciară sau faliment;

e) în cazierul judiciar prevăzute la alin. (2) lit. e) și f) nu sunt înscrise fapte din care să rezulte că, în cursul ultimilor trei ani, au fost comise încălcări grave sau repetate ale legislației vamale sau ale dispozițiilor fiscale în legătură cu activitatea economică a solicitantului, inclusiv cu activitatea economică a administratorului și a împuternicitului.

Art. 30⁵. — (1) Garanția se constituie potrivit art. 90 alin. (1) și art. 92 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, cu modificările și completările ulterioare, într-un quantum care să asigure încasarea integrală a taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe, în cadrul operațiunilor vamale, corespunzătoare actului administrativ fiscal a cărui suspendare se solicită.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), garanția se constituie la biroul vamal unde a fost depusă declarația vamală care face obiectul actului administrativ fiscal a cărui suspendare se solicită.

Art. 30⁶. — Prin excepție de la art. 30⁴ alin. (2) lit. b), nu se depune dovada constituirii garanției atunci când comisia de soluționare stabilește pe baza unei analize documentate că furnizarea garanției ar fi de natură să cauzeze debitorului dificultăți grave de ordin economic sau social.

Art. 30⁷. — (1) Situația prevăzută la art. 30⁶ care permite suspendarea executării actului administrativ fiscal fără a fi necesară constituirea unei garanții se constată ca urmare a determinării stării de fapt fiscale a debitorului.

(2) Pentru determinarea stării de fapt fiscale, comisia de soluționare solicită administrarea de mijloace de probă potrivit art. 55 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de clasa/subclasa de risc fiscal în care este încadrat solicitantul.

Art. 30⁸. — (1) Suspendarea executării actului administrativ fiscal cu constituire de garanție la un nivel egal cu cuantumul exact al taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și al altor taxe poate fi acordată până la soluționarea definitivă a căilor de atac exercitate în conformitate cu prevederile art. 44 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 30¹ alin. (2) și (3) și art. 30¹⁰ alin. (3).

(2) Suspendarea executării actului administrativ fiscal fără constituire de garanție în condițiile art. 30⁷ se poate acorda pe o perioadă de maximum 30 de zile, fără posibilitate de prelungire.

(3) Garanția constituită potrivit art. 30⁵ se eliberează conform art. 98 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 30⁹. — (1) În cazul în care comisia de soluționare constată neîndeplinirea unei condiții sau lipsa unui document dintre cele prevăzute la art. 30⁴ alin. (2) și (3), respinge cererea fără să procedeze la analiza acesteia pe fond.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul în care Comisia de soluționare stabilește că nu este necesară depunerea dovezii privind constituirea unei garanții, soluționează cererea de suspendare a executării actului administrativ dacă constată existența celorlalte înscrisuri prevăzute la art. 30⁴ alin. (2) și îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (3) al aceluiași articol.

Art. 30¹⁰. — (1) Prin decizie motivată, comisia de soluționare poate să admită ori să respingă cererea și să decidă, după caz, suspendarea totală sau parțială a actului administrativ fiscal ce face obiectul cererii de suspendare.

(2) Comunicarea deciziei privind suspendarea se realizează potrivit art. 47 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se comunică autorității vamale emitente a actului administrativ fiscal a cărui suspendare se solicită, precum și biroului vamal unde s-a constituit garanția.

(3) Decizia emisă în soluționarea cererii de suspendare a actului administrativ fiscal al autorității vamale care are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe, împreună cu actele administrative fiscale la care se referă, ori refuzul nejustificat de soluționare poate fi atacat de către contestatar la instanța judecătorească competentă în condițiile art. 7 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Instanța soluționează cererea cu respectarea dispozițiilor art. 45 alin. (3) și art. 90 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 30¹¹. — (1) Prin ordin al președintelui Autorității Vamale Române se stabilește structura competentă care monitorizează îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 30⁴ alin. (3) de către titularul deciziei pe toată perioada acordării suspendării.

(2) Constatarea neîndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 30⁴ alin. (3) în perioada de valabilitate a deciziei de suspendare se consemnează într-un proces-verbal de control care se semnează de către echipa de control și de titularul deciziei de suspendare sau de reprezentantul legal al acestuia.

(3) Procesul-verbal de control însoțit de documente privind susținerea constatărilor se înregistrează la sediul direcției regionale vamale și se transmite comisiei de soluționare în ziua constatării neîndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 30⁴ alin. (3).

(4) Comisia de soluționare motivează, emite și comunică decizia de anulare a deciziei de suspendare în termen de maximum două zile lucrătoare de la data primirii procesului-verbal de control.

(5) Decizia de anulare se comunică titularului deciziei de suspendare și biroului vamal unde s-a constituit garanția. Biroul vamal procedează la executarea garanției la data primirii deciziei de anulare, cu excepția cazului în care până la acea dată se efectuează plata taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe.”

Art. II. — Cererile de suspendare a executării actelor administrative fiscale care au ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe, deduse judecării instanțelor la data publicării prezentei ordonanțe de urgență, se soluționează potrivit dispozițiilor art. 45 alin. (3) cu aplicarea art. 90 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, cu modificările și completările ulterioare.

Art. III. — Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. II, care se aplică de la publicare.

Art. IV. — Ordinul președintelui Autorității Vamale Române prevăzut la art. 30³ alin. (2) și art. 30¹¹ alin. (1) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, se adoptă și intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș
Ministrul afacerilor externe,
Luminița-Teodora Odobescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
privind reglementarea standardelor pentru instrumentele financiare ecologice
dedicate sprijinirii măsurilor de îmbunătățire a eficienței energetice în industrie,
precum și pentru modificarea Legii nr. 121/2014 privind eficiența energetică

Întrucât în cadrul componentei 6 — Energie din Planul național de redresare și reziliență al României una dintre reformele aferente — Reforma 5 este reducerea intensității energetice a economiei prin dezvoltarea unui mecanism sustenabil de stimulare a eficienței energetice în industrie și de creștere a rezilienței,

deoarece Reforma 5 este aferentă Cererii de plată 3 din Planul național de redresare și reziliență al României, denumit în continuare *PNRR*, ce urmează a fi transmisă Comisiei Europene în luna decembrie a anului curent,

în vederea asigurării respectării obligației statului român în ceea ce privește atingerea țintelor și jaloanelor aferente *PNRR*, iar potrivit jalonului 127 una dintre țintele aferente este reprezentată de intrarea în vigoare a cadrului legislativ care introduce măsuri de facilitare a investițiilor în eficiența energetică în industrie, prin introducerea de noi standarde pentru instrumentele financiare ecologice, cu termen de finalizare la 31 decembrie 2022,

întrucât în cazul neadoptării în regim de urgență a actului normativ propus, prin care să se asigure intrarea în vigoare a cadrului legislativ care să introducă măsuri pentru a facilita investițiile în eficiența energetică în industrie, printre care se numără și introducerea de noi standarde pentru instrumentele financiare ecologice, sume aferente Cererii de plată 3 din *PNRR* vor fi întârziate la plată de către Comisia Europeană, existând riscul suspendării lor, fiind astfel vizat interesul general public,

ținând cont de faptul că urgența se motivează prin necesitatea luării unor măsuri care să asigure îndeplinirea unui jalon prevăzut în cadrul *PNRR*, neadoptarea în regim de urgență a cadrului legislativ ce se constituie în reforma asumată în *PNRR* conducând la suspendarea unor sume însemnate din fondurile convenite României,

având în vedere imperativul constituțional de protejare a drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, de promovare a bunăstării generale în contextul încălzirii globale și al crizei climatice care afectează direct și iremediabil mediul și economia națională, împreună cu instabilitatea generată de utilizarea surselor uzate de consum electric și necesitatea consolidării atribuțiilor naționale în domeniul eficienței energetice, precum și presiunea adăugată de criza globală de energie și de volatilitatea prețurilor, se impune, fiind de o situație extraordinară, adoptarea unei ordonanțe de urgență a Guvernului pentru reglementarea standardelor privind instrumentele financiare ecologice și pentru modificarea și completarea actelor normative în domeniul energiei.

Ținând cont de faptul că necesitatea imediată de aliniere la standardele europene, prevenirea prejudiciilor semnificative de mediu, necesitatea de transparență și conformitate, respectiv necesitatea de reglementare a centralizării și managementului eficient al instrumentelor financiare ecologice reprezintă situații de reglementare ce nu poate fi amânată,

având în vedere necesitatea implementării modificărilor aduse Legii nr. 121/2014 privind eficiența energetică, cu modificările și completările ulterioare, pentru deblocarea situației existente critice privind calculul economiilor sectoriale de energie și consumurilor, printr-un portal de date ce va fi realizat de Serviciul de Telecomunicații Speciale,

urmărind întărirea sprijinului acordat IMM-urilor, Ministerul Energiei și Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului dezvoltă programe pentru a încuraja IMM-urile să se supună auditurilor energetice și instituie scheme de sprijin pentru IMM-uri, inclusiv în cazul în care au încheiat acorduri voluntare, pentru a acoperi costurile unui audit energetic.

Întrucât elementele sus-menționate constituie premisele unei situații urgente și extraordinare, care impune adoptarea de măsuri imediate în vederea stabilirii cadrului normativ adecvat, luând în considerare faptul că reglementarea operativă nu se poate realiza pe calea procedurii obișnuite de legiferare ce presupune un orizont de timp îndelungat, întrucât aspectele vizate constituie o stare de fapt obiectivă, cuantificabilă, extraordinară, independentă de voința Guvernului, care pune în pericol interesul public,

având în vedere că elementele sus-menționate vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată.

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I

Reglementarea standardelor pentru instrumentele
financiare ecologice dedicate sprijinirii măsurilor de
îmbunătățire a eficienței energetice în industrie

Art. 1. — (1) Prezenta ordonanță de urgență stabilește cerințele uniforme pentru emitenții de instrumente financiare ecologice prin care sunt sprijinite activitățile economice care respectă standardele și prioritățile Uniunii Europene în materie

de climă și mediu și care nu prejudiciază în mod semnificativ obiectivele de mediu, în sensul prevederilor art. 17 din Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2.088, cu modificările și completările ulterioare, contribuind totodată la îmbunătățirea eficienței energetice în industrie și la creșterea rezilienței.

(2) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *instrument financiar* — formă de sprijin pentru produse financiare, de tipul împrumuturilor, garanțiilor și contragaranțiilor, influxurilor de capital, de cvasicapital sau investițiilor de tip mezanin, în înțelesul definiției prevăzute la art. 2 lit. ee) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 178/2022, cu modificările și completările ulterioare;

b) *instrument financiar ecologic* — instrumentul financiar prevăzut la lit. a) ce vizează sprijinirea activităților economice care respectă criteriile taxonomiei la momentul emiterii;

c) *criteriile taxonomiei* — criteriile prevăzute în art. 3 din Regulamentul (UE) 2020/852, cu modificările și completările ulterioare, și stabilite prin actele delegate;

d) *criterii tehnice de examinare* — criteriile stabilite de Ministerul Energiei pentru a determina dacă o activitate contribuie la atingerea sau prejudiciază obiectivele de mediu în conformitate cu prevederile Regulamentului delegat (UE) 2021/2.139 al Comisiei din 4 iunie 2021 de completare a Regulamentului (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului prin stabilirea criteriilor tehnice de examinare pentru a determina condițiile în care o activitate economică se califică drept activitate care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice sau la adaptarea la schimbările climatice și pentru a stabili dacă activitatea economică respectivă aduce prejudicii semnificative vreunui dintre celelalte obiective de mediu, cu completările aduse prin actele delegate de modificare și completare a acestora;

e) *obiective de mediu* — elementele enumerate la art. 9 din Regulamentul (UE) 2020/852;

f) *principiul de „a nu prejudicia în mod semnificativ” sau „Do no significant harm”*, denumit în continuare DNSH — principiul reglementat prin art. 17 din Regulamentul (UE) 2020/852.

(3) Emitenții de instrumente financiare care utilizează denumirea de „instrumente financiare ecologice” sunt coordonatorii de reformă din cadrul componentei 6 — Energie din Planul național de redresare și reziliență al României.

Art. 2. — (1) Sprijinul acordat sub forma instrumentelor financiare ecologice poate fi utilizat exclusiv pentru activități economice selectate prin aplicarea criteriilor tehnice de examinare stabilite prin Regulamentul delegat (UE) 2021/2.139, prin stabilirea criteriilor tehnice de examinare pentru a determina condițiile în care o activitate economică se califică drept activitate care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice sau la adaptarea la schimbările climatice și pentru a stabili dacă activitatea economică respectivă aduce prejudicii semnificative vreunui dintre celelalte obiective de mediu, care respectă principiul DNSH și care contribuie la îmbunătățirea eficienței energetice în industrie și la creșterea rezilienței, cu completările aduse prin actele delegate de modificare și completare a acestora.

(2) Pentru activitățile economice pentru care se solicită acordarea sprijinului sub forma instrumentelor financiare ecologice, un evaluator independent atestat în condițiile legii verifică dacă prin propunerea de investiție depusă se demonstrează conformitatea cu principiul DNSH, precum și dacă proiectele includ măsuri de atenuare/măsuri compensatorii care pot preveni, reduce și compensa cât mai mult posibil orice efecte negative semnificative asupra mediului.

(3) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, metodologia privind evaluarea conformității cu principiul DNSH se aprobă prin ordin al ministrului energiei, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Acordarea, monitorizarea și raportarea sprijinului dat sub formă de instrumente financiare ecologice sunt realizate prin intermediul unui sistem informatic pentru gestionarea și centralizarea instrumentelor ecologice acordate, precum și pentru analiza modului în care instrumentele contribuie la îmbunătățirea eficienței energetice în industrie. Sistemul informatic este creat pe modelul *cloud computing*, cu aplicații dezvoltate *cloud nativ*, care respectă regimul juridic al interoperabilității și al datelor deschise.

(5) Serviciul de Telecomunicații Speciale, denumit în continuare STS, asigură dezvoltarea, pe baza cerințelor operaționale și funcționale comunicate de către Ministerul Energiei, precum și administrarea tehnică a sistemului informatic prevăzut la alin. (4).

(6) În aplicarea prevederilor alin. (5), STS realizează evaluări de securitate cibernetică a sistemului informatic dezvoltat.

(7) Găzduirea aplicațiilor software dezvoltate de către STS pentru Ministerul Energiei, aferente sistemului informatic, este în responsabilitatea STS.

(8) STS asigură mentenanța aplicațiilor software și administrarea tehnică pe durata de viață a sistemului informatic.

(9) Solicitățile privind datele vehiculate în sistemul informatic, provenite de la utilizatorii acestuia, respectiv cele provenite de la alte instituții și autorități publice, precum și elaborarea răspunsurilor la acestea sunt în competența Ministerului Energiei.

Art. 3. — (1) Emitenții de instrumente financiare ecologice au următoarele obligații:

a) să întocmească înainte de emiteră o fișă de informare privind instrumentele financiare ecologice pe care intenționează să le emită;

b) să întocmească la sfârșitul perioadei de emiteră un raport de impact al instrumentelor financiare ecologice privind impactul asupra mediului al utilizării sprijinului acordat;

c) să publice pe site-ul propriu, într-o secțiune separată, documentele prevăzute la lit. a) și b);

d) să introducă informațiile aferente instrumentelor financiare ecologice, precum și pe cele prevăzute la lit. a)—c) în platforma informatică pusă la dispoziție de Ministerul Energiei.

(2) Modelul documentelor prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) se aprobă prin ordin emis de ministrul energiei în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 4. — În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se stabilesc, prin ordin comun al ministrului energiei și al directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale, criteriile tehnice și operaționale privind implementarea, operarea, mentenanța și dezvoltarea ulterioară

a sistemului informatic prevăzut la art. 2 alin. (4), precum și regulile privind stabilirea nivelului agreat de servicii, migrarea în cloudul privat guvernamental și/sau interconectarea sistemului informatic.

CAPITOLUL II

Modificarea Legii nr. 121/2014 privind eficiența energetică

Art. 5. — Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 1 august 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3 alineatul (2), literele b) și l) vor avea următorul cuprins:

„b) monitorizarea stadiului implementării Planului național de acțiune în domeniul eficienței energetice IV, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 203/2019, și a programelor aferente de îmbunătățire a eficienței energetice, la nivel național, precum și a economiilor de energie rezultate în urma prestării de servicii energetice și a altor măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice, prin intermediul unui portal de colectare și analiză a datelor de consum, înregistrare și monitorizare a implementării măsurilor de îmbunătățire a eficienței energetice și a activității auditorilor și managerilor energetici, realizat de Serviciul de Telecomunicații Speciale;

.....
l) elaborarea cadrului legal privind aprobarea normelor privind încheierea și implementarea Contractului-cadru de performanță energetică și a cadrului legal de reglementare a societăților de servicii energetice de tip ESCO și aprobarea acestuia prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Energiei. Modelul Contractului-cadru de performanță energetică se aprobă prin ordin comun al conducătorilor autorităților publice centrale interesate;”.

2. La articolul 3, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Ministerul Energiei are calitatea de autoritate națională competentă pentru coordonarea aplicării regulamentelor Comisiei Europene privind etichetarea și eficiența energetică a unor categorii de produse și supravegherea pieței în ceea ce

privește etichetarea energetică, precum și pentru aplicarea legislației specifice.”

3. La articolul 3, alineatul (12) va avea următorul cuprins:

„(12) Sumele reprezentând contravaloarea tarifelor prevăzute la alin. (10) și (11) se încasează de către Centrul de Pregătire pentru Personalul din Industrie — Bușteni, aflat în subordinea Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, și reprezintă venituri proprii ale centrului de pregătire.”

4. La articolul 9, alineatele (15)—(17) vor avea următorul cuprins:

„(15) Ministerul Energiei, împreună cu Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, dezvoltă programe pentru a încuraja IMM-urile să se supună auditurilor energetice, precum și pentru punerea ulterioară în aplicare a recomandărilor acestor audituri.

(16) Ministerul Energiei, împreună cu Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, poate să instituie scheme de sprijin pentru IMM-uri, inclusiv în cazul în care au încheiat acorduri voluntare, pentru a acoperi costurile unui audit energetic și ale punerii în aplicare a recomandărilor rentabile formulate în urma auditurilor energetice, în cazul în care măsurile propuse sunt puse în aplicare, cu respectarea legislației în domeniul ajutorului de stat.

(17) Ministerul Energiei, împreună cu Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, promovează materiale informative referitoare la sistemele de gestionare a energiei, în vederea îmbunătățirii activității IMM-urilor.”

Art. 6. — (1) Hotărârea Guvernului prevăzută la art. 3 alin. (2) lit. l) din Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se adoptă, la propunerea Ministerului Energiei, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se aprobă, prin ordin al conducătorilor autorităților publice centrale interesate, modelul contractului-cadru de performanță energetică.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Marian-Cătălin Predoiu

Ministrul energiei,

Sebastian-Ioan Burduja

Ministrul economiei, antreprenoriatului și turismului,

Ștefan-Radu Oprea

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Mircea Fechet

Ministrul investițiilor și proiectelor europene,

Adrian Căciu

Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

București, 14 decembrie 2023.

Nr. 119.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind aprobarea Procedurii de emitere a autorizației de gospodărire a apelor

Având în vedere Referatul de aprobare al Administrației Naționale „Apele Române” nr. 28.024/ET din 13.11.2023,

în baza prevederilor art. 110 lit. a¹)—c¹) și f) din Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. IV alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2023 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul apelor, al art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de emitere a autorizației de gospodărire a apelor, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului apelor și pădurilor nr. 891/2019 privind aprobarea Procedurii și competențelor de emitere, modificare, retragere și suspendare temporară a autorizațiilor de gospodărire a apelor, precum și a Normativului de conținut al documentației tehnice supuse autorizării, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 7 august 2019, se abrogă.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Mircea Fechet

București, 6 decembrie 2023.

Nr. 3.147.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1142 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București.

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN**pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea contabilității instituțiilor publice, Planul de conturi pentru instituțiile publice și instrucțiunile de aplicare a acestuia, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.917/2005**

Având în vedere dispozițiile art. 4 alin. (1) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2023 privind unele măsuri pentru raportarea arieratelor de către instituțiile publice,

în temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice privind organizarea și conducerea contabilității instituțiilor publice, Planul de conturi pentru instituțiile publice și instrucțiunile de aplicare a acestuia, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.917/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.186 și 1.186 bis din 29 decembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Capitolul VI „Planul de conturi general pentru instituțiile publice” se modifică și se completează după cum urmează:

1.1. La clasa 1 „Conturi de capitaluri”, grupa 15 „Provizioane”, se modifică denumirea următoarelor conturi contabile sintetice de gradul III:

a) se modifică denumirea contului 1510103 din „Provizioane pentru litigii din drepturi salariale câștigate în instanță sub 1 an” în „Provizioane pentru litigii din drepturi salariale sub 1 an”;

b) se modifică denumirea contului 1510203 „Provizioane pentru litigii din drepturi salariale câștigate în instanță peste 1 an” în „Provizioane pentru litigii din drepturi salariale peste 1 an”.

1.2. La clasa 4 „Conturi de terți”, grupa 42 „Personal și conturi asimilate” se introduc următoarele conturi contabile sintetice de gradul I, II și III:

a) contul 420 „Personal — drepturi de natură salarială suplimentare”;

b) contul 42001 „Personal — drepturi de natură salarială suplimentare sub 1 an”;

c) contul 4200101 „Personal — drepturi de natură salarială reprezentând sume prevăzute prin hotărâri judecătorești devenite executorii, sub 1 an”;

d) contul 4200102 „Personal — drepturi de natură salarială stabilite prin acte administrative emise de conducătorii instituțiilor publice, suplimentare față de cele stabilite prin legislația specifică, sub 1 an”;

e) contul 42002 „Personal — drepturi de natură salarială suplimentare peste 1 an”;

f) contul 4200201 „Personal — drepturi de natură salarială reprezentând sume prevăzute prin hotărâri judecătorești devenite executorii, peste 1 an”;

g) contul 4200202 „Personal — drepturi de natură salarială stabilite prin acte administrative emise de conducătorii instituțiilor publice, suplimentare față de cele stabilite prin legislația specifică, peste 1 an”.

2. La capitolul VII „Instrucțiunile de utilizare a conturilor”, clasa 4 „Conturi de terți”, grupa 42 „Personal și conturi asimilate” se introduce contul 420 „Personal — drepturi de natură salarială suplimentare”, cu următoarea funcțiune:

„Contul 420 «Personal — drepturi de natură salarială suplimentare»

Cu ajutorul acestui cont se ține evidența decontărilor cu salariații instituției sau alte categorii de persoane (de exemplu, foști salariați ai instituției, pensionari) pentru drepturi de natură salarială reprezentând sume prevăzute prin hotărâri judecătorești devenite executorii, precum și cele stabilite exclusiv prin acte administrative emise de conducătorii instituțiilor publice, suplimentare față de cele stabilite prin legislația specifică, inclusiv contribuțiile aferente acestora.

Contul 420 «Personal — drepturi de natură salarială suplimentare» este un cont de pasiv. În creditul contului se înregistrează alte drepturi de natură salarială reprezentând sume prevăzute prin hotărâri judecătorești devenite executorii, precum și cele stabilite exclusiv prin acte administrative emise de conducătorii instituțiilor publice, suplimentare față de cele stabilite prin legislația specifică, inclusiv contribuțiile aferente acestora, iar în debitul contului se înregistrează alte drepturi de natură salarială devenite scadente conform legii (pentru datoriile peste 1 an), precum și cele scăzute din evidență concomitent cu înregistrarea cheltuielilor cu salariile și contribuțiile aferente (pentru datoriile sub 1 an).

Soldul creditor al contului reprezintă alte drepturi de natură salarială rămase neachitate, inclusiv contribuțiile aferente acestora la sfârșitul perioadei.

Contul se detaliază pe următoarele conturi sintetice de gradul II și III:

a) contul 42001 «Personal — drepturi de natură salarială suplimentare, sub 1 an»;

b) contul 4200101 «Personal — drepturi de natură salarială reprezentând sume prevăzute prin hotărâri judecătorești devenite executorii, sub 1 an»;

c) contul 4200102 «Personal — drepturi de natură salarială stabilite prin acte administrative emise de conducătorii instituțiilor publice, suplimentare față de cele stabilite prin legislația specifică, sub 1 an»;

d) contul 42002 «Personal — drepturi de natură salarială suplimentare, peste 1 an»;

e) contul 4200201 «Personal — drepturi de natură salarială reprezentând sume prevăzute prin hotărâri judecătorești devenite executorii, peste 1 an»;

f) contul 4200202 «Personal — drepturi de natură salarială stabilite prin acte administrative emise de conducătorii instituțiilor publice, suplimentare față de cele stabilite prin legislația specifică, peste 1 an».

Contul 420 «Personal — drepturi de natură salarială suplimentare» se creditează prin debitul contului:

471 «Cheltuieli înregistrate în avans»

— cu sumele reprezentând drepturile de natură salarială prevăzute prin hotărâri judecătorești devenite executorii, cu scadența mai mare de 1 an;

— cu sumele reprezentând drepturi de natură salarială prevăzute prin hotărâri judecătorești devenite executorii, precum

și cele stabilite prin acte administrative emise de conducătorii instituțiilor publice, suplimentare față de cele stabilite prin legislația specifică, scadente în anul curent conform legii.

Contul 420 «Personal — drepturi de natură salarială suplimentare» se debitează prin creditul contului:

4710000 «Cheltuieli înregistrate în avans»

— cu sumele reprezentând drepturile de natură salarială prevăzute prin hotărâri judecătorești devenite executorii, precum și cele stabilite prin acte administrative emise de conducătorii instituțiilor publice, suplimentare față de cele stabilite prin legislația specifică, concomitent cu evidențierea cheltuielilor cu salariile și contribuțiile aferente.”

3. Capitolul VIII „Monografia privind înregistrarea în contabilitate a principalelor operațiuni” se completează astfel:

3.1. La capitolul IV „Conturi de terți”, la litera C „Decontări cu personalul și asigurările sociale”, după punctul 14 se adaugă două noi puncte, punctele 15 și 16, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Descriere operațiune	Simbol cont debitor	Simbol cont creditor
„15.	Evidențierea drepturilor de natură salarială prevăzute prin hotărâri judecătorești devenite executorii		
15.1	Anularea provizioanelor pentru litigii constituite din drepturi salariale câștigate în instanță, în condițiile pct. 3 cap. III din OMFP nr. 1.917/2005	1510103/ 1510203	7810200
15.2	Evidențierea drepturilor de natură salarială prevăzute prin hotărâri judecătorești devenite executorii, inclusiv contribuțiile aferente acestora	4710000	4200101 4200201
15.3	Înregistrarea drepturilor de natură salarială, inclusiv contribuțiile aferente acestora, devenite scadente conform legii (sub 1 an)	4200201	4200101
15.4	Evidențierea cheltuielilor cu salariile și contribuțiile aferente acestora și concomitent: Stingerea datoriei cu drepturile de natură salarială prevăzute prin hotărâri judecătorești, devenite scadente, inclusiv contribuțiile aferente acestora, și a cheltuielilor în avans	6410000 6450700 4200101	4210000 4310600 4710000
16.	Evidențierea drepturilor de natură salarială stabilite prin acte administrative emise de conducătorii instituțiilor publice, suplimentare față de cele stabilite prin legislația specifică, în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2023 privind unele măsuri pentru raportarea arieratelor de către instituțiile publice		
16.1	În situația în care au fost înregistrate provizioane: anularea provizioanelor pentru drepturile de natură salarială stabilite prin acte administrative emise de conducătorii instituțiilor publice, suplimentare față de cele stabilite prin legislația specifică, în condițiile pct. 3 cap. III din OMFP nr. 1.917/2005	15101/15102	7810200
16.2	În situația în care au fost înregistrate cheltuieli cu salariile și contribuțiile aferente acestora pentru drepturile de natură salarială stabilite prin acte administrative emise de conducătorii instituțiilor publice, suplimentare față de cele stabilite prin legislația specifică, stornarea acestora — în roșu	6410000 6450700	4210000 4310600
16.3	Înregistrarea drepturilor de natură salarială stabilite prin acte administrative emise de conducătorii instituțiilor publice, suplimentare față de cele stabilite prin legislația specifică, precum și contribuțiile aferente acestora, sub 1 an	4710000	4200102
16.4	Evidențierea cheltuielilor cu salariile și contribuțiile aferente acestora și concomitent: Stingerea datoriei cu drepturile de natură salarială stabilite prin acte administrative emise de conducătorii instituțiilor publice, suplimentare față de cele stabilite prin legislația specifică, devenite scadente, inclusiv contribuțiile aferente acestora, și a cheltuielilor în avans	6410000 6450700 4200102	4210000 4310600 4710000”

3.2. Sumele din soldul contului 1510103 „Provizioane pentru litigii din drepturi salariale câștigate în instanță sub 1 an” — reprezentând provizioane constituite pentru litigii din drepturi salariale câștigate în instanță se transferă în contul 4200101 „Personal — drepturi de natură salarială reprezentând sume prevăzute prin hotărâri judecătorești devenite executorii sub 1 an”.

3.3. Sumele din soldul contului 1510203 „Provizioane pentru litigii din drepturi salariale câștigate în instanță peste 1 an” — reprezentând provizioane constituite pentru litigii din drepturi salariale câștigate în instanță se transferă în contul 4200201 „Personal — drepturi de natură salarială reprezentând sume prevăzute prin hotărâri judecătorești devenite executorii, peste 1 an”.

4. În tot cuprinsul normelor se modifică și se completează simbolurile, denumirile și funcțiunea conturilor sintetice de gradul I, II și III.

Art. II. — Anexa nr. 2 „Dezvoltarea conturilor sintetice în conturi analitice în scop de raportare a Balanței de verificare la Ministerul Finanțelor Publice”, astfel cum a fost introdusă prin Ordinul ministrului delegat pentru buget nr. 2.021/2013 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea contabilității instituțiilor publice, Planul de conturi pentru instituțiile publice și instrucțiunile de aplicare a acestuia, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.917/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 831 și 831 bis din 24 decembrie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează astfel:

a) 4200101 „Personal — drepturi de natură salarială reprezentând sume prevăzute prin hotărâri judecătorești devenite executorii, sub 1 an” se dezvoltă în analitic pe cod sector, pe sursă de finanțare și pe clasificarea funcțională și economică a cheltuielilor;

b) 4200102 „Personal — drepturi de natură salarială stabilite prin acte administrative emise de conducătorii instituțiilor publice, suplimentare față de cele stabilite prin legislația specifică, sub 1 an” se dezvoltă în analitic pe cod sector, pe sursă de finanțare și pe clasificarea funcțională și economică a cheltuielilor;

c) 4200201 „Personal — drepturi de natură salarială reprezentând sume prevăzute prin hotărâri judecătorești devenite executorii, peste 1 an” se dezvoltă în analitic pe cod sector, pe sursă de finanțare și pe clasificarea funcțională și economică a cheltuielilor;

d) 4200202 „Personal — drepturi de natură salarială stabilite prin acte administrative emise de conducătorii instituțiilor publice, suplimentare față de cele stabilite prin legislația specifică, peste 1 an” se dezvoltă în analitic pe cod sector, pe sursă de finanțare și pe clasificarea funcțională și economică a cheltuielilor.

Art. III. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice alte dispoziții contrare acestuia.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor,
Carmen Moraru,
secretar de stat

București, 12 decembrie 2023.
Nr. 5.380.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

